

สาระ: ลูกๆ ที่แสนหวานดินแดนแห่งความสงบเป็นบ้านของดวงวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าลูกต้องการที่จะไปที่บ้านนั้น จงกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์

คำถาม: การรับประกันอะไรที่พอให้กับลูกๆ ทุกคน?

คำตอบ: ลูกๆ ที่แสนหวานจดจำพ่อและพอจะรับประกันว่าลูกจะไปที่บ้านของพ่อโดยไม่ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ เพียงผูกมัดหัวใจของลูกไว้กับพ่อผู้เดียว ขณะมองดูโลกเก่านี้จงอย่าได้เห็น ขณะที่มีชีวิตอยู่ในโลกนี้ แสดงให้เห็นถึงวิธีการอยู่อย่างบริสุทธิ์และบาบาจะให้อำนาจการปกครองของโลกอย่างแน่นอน

โอมขานติ พ่อทางจิตถามลูกๆ ทางจิตว่า: ลูกๆ รู้ว่าพ่อได้มาพาลูกกลับไปที่บ้านของท่าน ดังนั้นลูกมีความปรารถนาที่จะกลับบ้านหรือไม่? นั่นเป็นบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมด ที่นี้เป็นบ้านของดวงวิญญาณทั้งหมดที่อยู่ในร่างกายไม่ได้เป็นเพียงบ้านเดียว ลูกเข้าใจว่าพ่อได้มา ลูกได้เชิญพ่อนี้: พาเรากลับบ้าน! นั่นคือ ดินแดนแห่งความสงบ พ่อเวลานี้พูดว่า: ถามหัวใจของลูก โอ ดวงวิญญาณ ลูกจะสามารถที่จะกลับไปบ้าน โดยไม่บริสุทธิ์ได้อย่างไร ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน ท่านไม่ได้บอกลูกในสิ่งอื่น ลูกเคยทำความพยายามเป็นเวลานานบนหนทางของบักดี เป็นไปสำหรับอะไร? สำหรับการหลุดพ้น ดังนั้น พ่อเวลานี้กำลังถามลูก: ลูกรู้สึกอยากกลับบ้านไหม? ลูกๆ ตอบว่า: บาบ่า เป็นสำหรับสิ่งนั้นที่เราได้ทำบักดีเป็นระยะเวลานาน ลูกรู้ว่าดวงวิญญาณของมนุษย์ทุกคนจะต้องถูกนำกลับไปด้วยเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกต้องกลับบ้านกลับหลังจากกลับมาบริสุทธิ์แล้ว และเป็นดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ที่มาก่อน ดวงวิญญาณไม่บริสุทธิ์ไม่สามารถอาศัยอยู่ในบ้าน ดวงวิญญาณหลายพันล้านดวงทั้งหมดต้องกลับบ้านอย่างแน่นอน บ้านนั้นเรียกว่าดินแดนแห่งความสงบและสภาพของการปลดเกษียณ เราดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์และไปยังดินแดนของสงบที่บริสุทธิ์ นั่นคือทั้งหมด! นี่คือง่ายๆ นั่นคือดินแดนของความสงบที่บริสุทธิ์ของดวงวิญญาณและที่อื่นเป็นดินแดนแห่งความสุขที่บริสุทธิ์ของมนุษย์ซึ่งคือ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย ในขณะที่เป็นที่ดินของความทุกข์ที่ไม่บริสุทธิ์ของมนุษย์ซึ่งก็คือ ดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างกาย ไม่จำเป็นที่จะต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ดินแดนแห่งความสงบเป็นสถานที่ที่ดวงวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดอาศัยอยู่ นั่นคือโลกของดวงวิญญาณที่บริสุทธิ์ ปราศจากกิเลส โลกที่ไม่มีตัวตน นี่คือนอกของดวงวิญญาณที่อยู่ในร่างทั้งหมด ที่ซึ่งทั้งหมดนั้นไม่บริสุทธิ์ เวลานั้นพ่อได้มาทำให้ลูกดวงวิญญาณบริสุทธิ์และนำลูกกลับไปยังโลกที่บริสุทธิ์ของดินแดนแห่งความสงบ จากนั้นผู้ที่ศึกษาราชโยคะจะไปดินแดนบริสุทธิ์แห่งความสุข นี่เป็นเรื่องง่ายมาก ลูกไม่ต้องคิดเกี่ยวกับอะไรในสิ่งนี้ ลูกต้องใช้สติปัญญาของลูกที่จะเข้าใจ พ่อของเราดวงวิญญาณได้มาพาเราไปยังดินแดนแห่งความสงบที่บริสุทธิ์ เราได้ลิ้มหนทางที่จะไปที่นั่นและพ่อเวลานี้ได้แสดงให้เห็น พ่อมาและบอกลูกทุกวงจร: โอลูกๆ จดจำพ่อ ชีพบาบา เพียงสักการะเดียว เป็นผู้ประทานการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลสสำหรับทั้งหมด ท่านผู้เดียวมาและให้ศาสน์แก่ลูกๆ นั่นคือ ศรีมัท ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกๆ เวลานี้ต้องปฏิบัติตาม ลูกได้ทำบักดีอย่างมากและได้รับความทุกข์มาก เป็นระยะเวลาครึ่งหนึ่งของวงจร โดยค่าใช้จ่ายเกิดขึ้น ลูกได้กลายเป็นผู้ที่ยากจนแสนเข็ญ ดวงวิญญาณได้กลับมาหาโมประธานจากสาโทประธาน เพียงสิ่งเล็กน้อยเหล่านี้ที่ต้องเข้าใจ เวลานั้นลูกต้องการที่จะกลับบ้านหรือไม่? ใช่ บาบ่า เราต้องการที่จะกลับบ้านอย่างแน่นอน นั่นคือบ้านของเราที่สงบเงียบแสนหวาน ลูกยังเข้าใจว่าเวลานี้ลูกไม่บริสุทธิ์อย่างแท้จริงด้วยเช่นกัน และเหตุนี้เองที่ลูกไม่สามารถกลับบ้านได้ พ่อเวลานี้พูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกตัดไป พ่อให้ศาสน์เดียวกันนี้กับลูกในทุกวงจร จงนึกว่าตนเป็นดวงวิญญาณเพราะร่างนี้นักลั่งจะจบสิ้น อย่างไรก็ตาม ดวงวิญญาณต้องกลับบ้าน นั่นเรียกว่าโลกที่ไม่มีตัวตน ทุกดวงวิญญาณไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ที่นั่น นั่นคือบ้านของดวงวิญญาณ พ่อที่ไม่มีตัวตนอาศัยอยู่ที่นั่นด้วยเช่นกัน พ่อมาในตอนจบ เพราะท่านต้องพาทุกคนกลับบ้าน ไม่มีแม้แต่ดวงวิญญาณที่ไม่บริสุทธิ์หนึ่งใดจะคงเหลืออยู่ที่นี้ ไม่มีเรื่องของการสับสนหรือความยากลำบากใดในสิ่งนี้ ผู้คนร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มาและชำระเราและพาเรากลับมาพร้อมกับท่าน! ท่านเป็นพ่อของทุกคน และแล้วเมื่อเรามาเล่นบทบาทของเราในโลกใหม่ มีผู้คนน้อยมากที่อาศัยอยู่ที่นั่น ดวงวิญญาณพันล้านจะไปและอาศัยอยู่ที่ไหน? ลูกรู้ว่าเคยมีดวงวิญญาณมนุษย์น้อยนิดในยุคทองด้วยเช่นกัน; ต้นไม้เคยเล็กและแล้วก็เพิ่มจำนวนขึ้น มีความหลากหลายของศาสนามากมายในต้นไม้ ซึ่งได้รับการเรียกว่าต้นกาลปะ หากลูกไม่เข้าใจอะไรลูกสามารถถามบาบา บ้างก็พูดว่า: บาบ่า, เราจะยอมรับว่าระยะเวลาของวงจรนั้นเป็น 5000 ปีได้อย่างไร? พ่อเพียงแค่บอกสัจจะแก่ลูกเท่านั้น ท่านยังบอกลูกถึงบัญชีของวงจรด้วยเช่นกัน พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของวงจรนี้และก่อตั้งอาณาจักรเทพที่ไม่ได้คงอยู่ในเวลานี้ ในยุคทองที่นั่นจะเป็นอาณาจักรเทพเดียว ในเวลานี้ท่านกำลังให้ความรู้ของผู้สร้างและสิ่งสร้าง พ่อพูดว่า: พ่อมาในยุคบรรจบพบกันของทุกวงจร พ่อก่อตั้งโลกใหม่โลกเก่าจะจบสิ้น ตามแผนละครโลกใหม่จะกลับมาเก่าและโลกเก่าจะกลับมาใหม่ นี่คือการแสดงในสี่ส่วนเท่าๆ กันของสวัสดิเค

ด้วยเช่นกัน แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด บนหนทางบักตีราวกับว่าพวกเขาเพียงเฝ้าแต่เล่นกับตุ๊กตา มีภาพมากมาย ในเทศกาลตีปมาลาโดยเฉพาะ ที่พวกเขาวิ่งเล่นในร้านค้า มีภาพมากมาย ลูกเข้าใจว่าเวลานี้มีชีพบาบาเดียวและลูกๆ ลูกมาที่นี่และแล้วก็ไปอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ และแล้วจะเป็นอาณาจักรของรามและสีดา และแล้วศาสนาอื่นจึงตามมา ลูกๆ ไม่มีการเชื่อมโยงใด ๆ กับพวกเขา พวกเขาในเวลาที่ตนเองและแล้วทุกคนต้องกลับบ้าน เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับบ้าน ทั้งโลกนี้จะถูกทำลาย ด้วยประเด็นใดที่จะต้องอยู่ที่นั่นต่อไป หัวใจของลูกจะไม่ยึดติดกับโลกนี้เลย ลูกจะต้องยึดหัวใจของลูกกับผู้ที่รักเดียว ท่านพูดว่า: จงเชื่อมโยงหัวใจของลูกเพียงลำพังกับพ่อผู้เดียวและลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ เวลามากมายนั้นได้หมดไป เวลานี้เหลือเวลาเพียงเล็กน้อย เวลายังคงเฝ้าแต่ผ่านไป ในเวลาสุดท้ายลูกจะสำนึกผิดอย่างมากมาจากการที่ลูกไม่ได้คงอยู่ในโยคะ จะมีการลงโทษและสถานภาพของลูกจะถูกทำลาย เวลานั้นลูกจะรู้ว่านานแค่ไหนตั้งแต่ลูกได้จากบ้านของลูกมา ผู้คนทุบศีรษะของพวกเขาเพื่อที่จะกลับบ้าน ลูกจะได้พบกับพ่อที่บ้าน ลูกจะไม่ได้พบกับพ่อในยุคทอง ผู้คนได้ทำความพยายามอย่างมากที่จะไปยังดินแดนของการหลุดพ้น นั่นลูกเรียกว่าเป็นหนทางบักตี ตามที่ละคร หนทางบักตีเวลานี้จะจบสิ้น เวลานั้นพ่อได้มาพาลูกกลับบ้าน พ่อจะพาลูกกลับอย่างแน่นอน เมื่อบางคนกลับมาบริสุทธิ์มากเท่าไร เขาก็ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากตามนั้น ไม่มีเรื่องของความสับสนในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ลูกๆ จดจำพ่อและพ่อรับประกันได้ว่าลูกจะกลับบ้านโดยไม่ต้องมีประสบการณ์ของการลงโทษ บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยผ่านการมีการจดจำระลึกถึง ถ้าลูกไม่ได้จดจำพ่อก็จะต้องได้รับประสบการณ์ของการลงโทษและสถานภาพจะถูกทำลาย พ่อมาและอธิบายสิ่งนี้ทุกปี 5000 ปี พ่อได้มานับครั้งไม่ถ้วนที่จะพาลูกทุกคนกลับบ้าน เพียงลูกๆ เท่านั้นที่เล่นบทบาทของชัยชนะและความพ่ายแพ้ และแล้วพ่อก็มาพาลูกกลับไป นี่คือนิยามของโลกที่ไม่บริสุทธิ์ซึ่งเหตุนี้เองผู้คนได้ร้องเพลง: โอ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์, มา! เราเป็นคนบาป; มาและทำให้เราปราศจากกิเลสและบริสุทธิ์ นี่คือนิยามของโลกที่ชั่วร้าย เวลานั้นลูกๆ ต้องกลับมาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ ผู้ที่มาในภายหลัง ก็จะมา (ที่สวรรค์) ภายหลังที่ได้รับประสบการณ์ของการลงโทษ เหตุนี้เองพวกเขาเข้ามาในโลกที่มีสององศาที่ลดลง พวกเขาไม่สามารถถูกเรียกว่าบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ เหตุนี้เองเวลานี้ลูกต้องทำความพยายามอย่างเต็มที่ ไม่ควรจะเป็นว่าสถานะของลูกถูกลดลง ถึงแม้ว่าไม่ใช่อาณาจักรของราวัน สถานภาพก็เป็นไปตามลำดับ เมื่ออัลลอยถูกปะปนเข้าในดวงวิญญาณ ร่างกายที่ได้รับก็เป็นไปตามนั้น ดวงวิญญาณจะกลายเป็นยุคเงินจากยุคทอง อัลลอยของเงินถูกปะปนเข้าในดวงวิญญาณและแล้วแต่ละวันที่ผ่านไป อัลลอยที่สกปรกมากขึ้น ก็ปะปนเข้าในดวงวิญญาณ พ่ออธิบายให้ลูกเป็นอย่างดี หากลูกไม่สามารถที่จะเข้าใจบางสิ่งจงยกมือขึ้น! พ่ออธิบายให้ผู้ที่เคยวนรอบวงจรของ 84 ชาติเกิด พ่อพูดว่า: พ่อเข้ามาในผู้นี้ในตอนสุดท้ายของ 84 ชาติเกิดของเขา และแล้วเขาต้องไปสู่อันดับหนึ่ง ผู้ที่เคยเป็นอันดับหนึ่งเวลานี้เป็นอันดับสุดท้าย ผู้ที่กลับมาไม่บริสุทธิ์ในตอนสุดท้ายของชาติเกิดมากมายของเขาคือ ผู้ที่มาก่อน พ่อ ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ เข้ามาในร่างของเขาผู้เดียวเท่านั้น พ่อทำให้เขาบริสุทธิ์ พ่ออธิบายให้ลูกอย่างชัดเจนมาก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะถูกเผาไป ลูกได้ฟังความรู้ของกิตะอย่างมากและยังถ่ายทอดสิ่งนั้นให้กับผู้อื่น แต่ลูกไม่ได้บรรลุถึงการหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มียกเลสผ่านสิ่งนั้น สันยาสน์มากมายได้ถ่ายทอดคัมภีร์ให้กับลูกอย่างหวานขึ้นเป็นอย่างยิ่ง จากการได้ยินเสียงนั้น ผู้ที่มีชื่อเสียงมากมายได้รวมตัวกัน สิ่งนี้เป็นเพียงความหวานสำหรับหู หนทางบักตีเป็นเพียงแค่ความหวานสำหรับหู ที่นี้ดวงวิญญาณต้องจดจำพ่อ หนทางบักตีเวลานี้กำลังจบสิ้น พ่อพูดว่า: พ่อได้มาให้ความรู้แก่ลูกที่ไม่มีใครอื่นรู้ พ่อผู้เดียว คือ มหาสมุทรแห่งความรู้ ญาณถูกเรียกว่าความรู้ พ่อสอนลูกทุกสิ่ง พ่ออธิบายให้ลูกถึงวงจรของ 84 ชาติเกิด ด้วยเช่นกัน ลูกมีความรู้ทั้งหมดในตัวลูก ลูกข้ามอาณาเขตที่จะเอื้อมต่อจากโลกที่มีตัวตนและไปสู่โลกที่ไม่มีตัวตน ก่อนอื่นเป็นสกุลของลักษมีและนารายณ์ ไม่มีลูกๆ ที่ชั่วร้ายที่นั่น ไม่มีอาณาจักรของราวัน ทุกสิ่งเกิดขึ้นได้ด้วยพลังของโยคะ ลูกจะมีมิตที่ว่าเวลานี้ทารกจะเข้าไปในปราสาทราชวังของครุณามารดา เขานั้นจากมาด้วยความสุข ผู้คนร้องไห้คร่ำครวญมากมายที่นี่! ที่นี้ลูกไปสู่กรุงชังของครุณามารดา ไม่มีเรื่องของการร้องไห้คร่ำครวญที่นั่น อย่างแน่นอนที่ต้องมีการเปลี่ยนร่างกาย เช่นเดียวกับ ตัวอย่างของงู อย่างไรก็ตาม ไม่มีเรื่องที่ต้องสับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะถามคำถามมากมาย ลูกควรจะขบขันในความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะกลับมาบริสุทธิ์ เป็นสิ่งที่ยากหรือที่จะจดจำพ่อ? ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพ่อ พ่อคือ พ่อของลูก กำลังให้มรดกแห่งความสุขของลูกแก่ลูก ลูกจะไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงสำหรับชาติเกิดสุดท้ายนี้หรือ? ลูกๆ เข้าใจในสิ่งนี้เป็นอย่างดีเมื่อลูกอยู่ที่นี้ แต่เมื่อลูกกลับบ้านไปและเห็นใบหน้าของภรรยาของตน และอื่น ๆ มายาก็กินลูก พ่อพูดว่า: อย่าได้ผูกพันยึดมั่นกับผู้ที่ใดก็ตาม ทั้งหมดนั้นจะถูกทำลายอย่างแน่นอน ลูกต้องจดจำพ่อผู้เดียว ในขณะที่เดินและเคลื่อนไหวไปรอบ จดจำพ่อและอาณาจักรของลูก ลูกต้องสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ในยุคทองไม่มีสิ่งสกปรกเช่นเนื้อ และอื่น ๆ พ่อพูดว่า: ละทิ้งแม้กระทั่งกิเลส พ่อให้อำนาจของการปกครองของโลกแก่ลูก มีรายได้มาก

เหลือเกินในสิ่งนั้น ดังนั้น เหตุใดเราจึงไม่ควรอยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า? โดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์เพียงชาติเกิดเดียว ลูกจะได้รับรายได้ที่ใหญ่โตเช่นนั้น ลูกอาจจะด้วยกัน แต่ขอให้มีความรู้กันอยู่ระหว่างกลาง ถ้าลูกเป็นตัวอย่างที่พิสูจน์ถึงการอยู่อย่างบริสุทธิ์เช่นนั้นได้ ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงที่สุดจากทั้งหมด เพราะว่า ลูกจะเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ที่ถือความบริสุทธิ์มาตั้งแต่เกิด ความรู้เป็นสิ่งที่จำเป็นด้วยเช่นกัน ลูกต้องทำให้ผู้อื่นเป็นเช่นเดียวกับตน ลูกต้องแสดงให้เห็นว่าลูกสามารถอยู่ร่วมกันและยังคงความบริสุทธิ์ได้อย่างไร และแล้วพวกเขาจะเข้าใจว่าลูกมีพลังอันยิ่งใหญ่บางอย่างในนั้น พ่อบอกว่า: โดยการอยู่อย่างบริสุทธิ์สำหรับชาติเกิดเดียวนี้ ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ลูกได้รับรางวัลที่ยิ่งใหญ่เช่นนั้นและดังนั้น เหตุใดลูกจะไม่แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่จะอยู่อย่างบริสุทธิ์เล่า? เหลือเวลาน้อยมาก สิ่งนั้นก็จะเฝ้าแต่เกิดขึ้นและจะได้รับการตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ด้วยเช่นกัน ลูกได้เห็นการซ่อมโรงมาแล้ว ดูซิว่าได้เกิดอะไรขึ้น ด้วยระเบิดปรมาณูเพียงลูกเดียว! ตราบจนถึงทุกวันนี้ผู้คนยังรักษาตนอยู่ในโรงพยาบาล ในทุกวันนี้พวกเขาสร้างระเบิดเช่นนั้น ที่จะไม่ยากเลยที่ทุกคนจะถูกทำลายในทันทีทันใด การซ่อมโรงเหล่านี้จะเกิดขึ้นและแล้วก็จะกลายเป็นการซ่อมครั้งสุดท้าย พวกเขาทดลองเพื่อดูว่าคนจะตายในทันทีหรือไม่ และแล้วพวกเขาจะค้นหาวีธีการอื่น ๆ อีก จะไม่มีโรงพยาบาลใด ๆ และอื่น ๆ ใครจะมานั่งรับใช้ผู้อื่น? ไม่มีบราห์มิน และอื่น ๆ ที่จะคงอยู่เพื่อให้อาหารกับลูก ทันทิที่ระเบิดถูกปล่อยออกมา ทุกอย่างจะต้องถูกทำลาย ทุกสิ่งจะถูกฝังในแผ่นดินไหว จะใช้เวลาไม่นานเลย ที่นี้มีฝูงชนมากมาย ในยุคทองจะมีคนจำนวนน้อยมาก และแล้วพวกเขาทั้งหมดถูกทำลายได้อย่างไร? เมื่อลูกก้าวหน้าต่อไปลูกจะสามารถเห็นถึงสิ่งที่เกิดขึ้น จะมี 900,000 ในตอนเริ่มต้น ลูกเป็นผู้บำเพ็ญตน (ผู้บำเพ็ญเพียรทางศาสนา) และลูกรักพระเจ้า เวลานั้นลูกจะทิ้งทุกสิ่งและนึกว่าตนเป็นดวงวิญญาณ พ่อรักผู้บำเพ็ญตน เช่นนั้น ในยุคทองจะมีต้นไม้ขนาดเล็ก บาบาอธิบายหลายสิ่งให้กับลูก นักแสดงทั้งหมดเป็นดวงวิญญาณที่เป็นอมตะและพวกเขามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของพวกเขาเอง ลูกมาทวงจรรยาที่จะกลายเป็นนักเรียนของพ่อและศึกษาเล่าเรียน ลูกรู้ว่าบาบาจะทำให้ลูกบริสุทธิ์และพาลูกกลับกับพ่อ ตามละคร บาบากำลังจะพาทุกคนกลับบ้านอย่างแน่นอน เหตุนี้เอง ชื่อนี้ก็คือกองทัพนดาฟ ลูกผู้เป็นพันดาวกำลังทำอะไร? ลูกประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของลูกจากพ่อ เช่นเดียวกันกับที่ลูกได้ทำในวงจรที่แล้ว ตามลำดับกันไป ตามความพยายามที่ลูกทำ อัจชะ

ถึงลูก ๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รักระลึกถึงและสวัสดิ์ตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพตาดา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูก ๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เพื่อที่จะเป็นที่รักของพ่อกลับมาเป็นขอทานอย่างสมบูรณ์ จงสืบทอดกายของตนและนึกว่าตนเป็นดวงวิญญาณ คือการกลายมาเป็นขอทาน เพื่อที่จะประกาศสิทธิ์ในรางวัลที่ใหญ่ที่สุดจากพ่อ จงแสดงการพิสูจน์ถึงวิธีการกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์
2. ลูกต้องกลับบ้านและเหตุนี้เองที่ลูกต้องไม่ผูกติดหัวใจของลูกกับโลกเก่า ผูกติดหัวใจของลูกกับผู้เป็นที่รักเดียวเท่านั้น จดจำพ่อและอาณาจักร

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้เพียรพยายามที่เข้มข้น ผู้ที่อยู่อย่างพร้อมเสมอโดยคิดว่าทุกขณะเป็นช่วงสุดท้าย ไม่มีการรับประกันของช่วงขณะสุดท้ายของลูก และดังนั้นจงอยู่อย่างพร้อมเสมอโดยคิดว่าทุกขณะเป็นช่วงขณะสุดท้ายของตน ความพร้อมเสมอ หมายถึง เป็นผู้เพียรพยายามที่แรงกล้า อย่าได้คิดว่ายังคงมีเวลาหลงเหลืออยู่ก่อนทำลายล้างเกิดขึ้น และดังนั้นลูกจะพร้อมในเวลานั้น ไม่เลย ทุกขณะเป็นช่วงขณะสุดท้าย และดังนั้นลูกต้องอยู่อย่างเป็นอิสระจากความผูกพันยึดมั่น เป็นอิสระจากความคิดที่เป็นบาป เป็นอิสระจากสิ่งที่ไร้ประโยชน์ใด ๆ ขออย่าได้มีสิ่งไร้ประโยชน์ใด ๆ เลย เพียงเท่านั้นเอง ที่ลูกสามารถได้รับการเรียกว่าเป็นผู้ที่พร้อมเสมอ ถึงแม้ว่าจะมีงานใด ๆ คงเหลือไม่เสร็จสิ้นสภาพของลูกควรจะอยู่เหนือเสมอ และแล้วไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้นก็เป็นสิ่งดี

คติพจน์: การถือกฎอยู่ในมือตน คือ การมีร่องรอยของความโกรธด้วยเช่นกัน

*** โอมขานติ ***